

Regionų komiteto nuomonė Nediskriminavimas, lygios galimybės ir vienodo požiūrio į asmenis principo įgyvendinimas

(2009/C 211/12)

REGIONŲ KOMITETAS

- pritaria atnaujintam Komisijos pasiryžimui teikti naujus pasiūlymus dėl vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principo įgyvendinimo; laikosi nuostatos, kad išsilavinusioje, pagrindines teises gerbiančioje visuomenėje neturi būti vietos diskriminavimui dėl religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos,
- mano, kad nediskriminavimo principo integravimą ir asmeninę gerovę būtina pripažinti svarbiausiais prioritetais, kadangi Europoje didėja įvairovė, kurią lemia ES plėtros procesas, migracija, pokyčiai visuomenėje, pavyzdžiui, visuomenės senėjimas ir nauji šeimos modeliai,
- primena, kad lygybės principą integruoti galima tik realiai dalyvaujant vietos ir regionų valdžios institucijoms. Šios institucijos teikia daugiausia paslaugų (visų pirma visuomenės sveikatos ir švietimo sektoriuose bei socialinių paslaugų srityje), todėl joms tenka labai svarbus vaidmuo nustatant naujai atsirandančius pažeidžiamų žmonių grupių poreikius ir apie juos informuojant,
- mano, kad kiekvienoje regionų valdžios institucijoje turi būti įstaiga, kuri stebėtų, ar praktiškai taikant lygių galimybių principą visoms iš dalies ES lėšomis finansuojamoms regioninėms priemonėms gerbiamos teisės ir lygios galimybės.

Pranešėja: **Claudette Abela Baldacchino (MT/ESP)**, mero pavaduotoja, Qrendi vietos taryba

Pamatiniai dokumentai

Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Nediskriminavimas ir lygios galimybės: atnaujintas įsipareigojimas“

COM(2008) 420 galutinis

Pasiūlymas priimti Tarybos direktyvą, kuria įgyvendinamas vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principas

COM(2008) 426 galutinis

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

REGIONŲ KOMITETAS

1. pritaria atnaujintam Komisijos pasiryžimui teikti naujus pasiūlymus dėl vienodo požiūrio į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, principo įgyvendinimo; laikosi nuostatos, kad išsilavinusioje, pagrindines teises gerbiančioje visuomenėje neturi būti vietos diskriminavimui dėl religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos;

2. mano, kad nediskriminavimo principo integravimą ir asmeninę gerovę būtina pripažinti svarbiais prioritetais, kadangi Europoje didėja įvairovė, kurią lemia ES plėtros procesas, migracija, pokyčiai visuomenėje, pavyzdžiui, visuomenės senėjimas ir nauji šeimos modeliai;

3. primena, kad nors per praėjusį dešimtmetį padaryta pastebima pažanga kovojant su diskriminacija dėl lyties, negalios ir rasės, reikėtų plėsti apsaugą nuo diskriminacijos, pasireiškiančios dėl visų 13 straipsnyje nurodytų priežasčių;

4. pritaria atnaujintam Komisijos pasiryžimui užtikrinti vienodą požiūrį į asmenis, nepaisant jų religijos ar tikėjimo, rasės, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos, ir pabrėžia, kad visa tai turi remtis bendros Europos vertybių sistemos pripažinimu ir gerbimu;

5. siūlo apsvarstyti, ar būtų galima integruoti nediskriminavimo principą priėmus teisės aktus, kuriuose, pirma, būtų numatyta pagrįsto pritaikymo galimybė, antra, būtų suderintos politinės priemonės ir procedūros;

6. teigia, kad sąmoningumo ugdymas ir švietimas, ypač įvairovę propaguojantis švietimas, yra svarbios strateginės priemonės, gerinančios santykius visuomenėje ir stiprinančios socialinę sanglaudą;

7. pripažįsta, kad žiniasklaida yra labai svarbi skatinant objektyvias diskusijas ir informuojant apie įvairovę, ir pabrėžia ypatingą žiniasklaidos atsakomybę skatinant socialinę sanglaudą įvairovės propagavimo priemonėmis;

Temos aktualumas vietos ir regionų lygmeniu ir Regionų komitetui

8. primena, kad lygybės principą integruoti galima tik realiai dalyvaujant vietos ir regionų valdžios institucijoms. Šios institucijos teikia daugiausia paslaugų (visų pirma visuomenės sveikatos ir švietimo sektoriuose bei socialinių paslaugų srityje), todėl joms tenka labai svarbus vaidmuo nustatant naujai atsirandančių pažeidžiamų žmonių grupių poreikius ir apie juos informuojant;

9. mano, kad kiekvienoje regionų valdžios institucijoje turi būti įstaiga, kuri stebėtų, ar praktiškai taikant lygių galimybių principą visoms iš dalies ES lėšomis finansuojamoms regioninėms priemonėms gerbiamos teisės ir lygios galimybės;

10. pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos, būdamos arčiausiai piliečių ir atsakingos už daugelį socialinių ir ekonominių jų kasdienio gyvenimo aspektų, turi daug galimybių praktiškai įdiegti siūlomoje direktyvoje numatytas vertybes ir struktūras;

11. mano, kad plačiojoje visuomenėje lygybės principą integruoti ir nediskriminavimą pasiekti galima tik tuo atveju, jeigu pilietinė visuomenė dės bendras pastangas ir visais valdymo lygiais bus įgyvendinta integravimo politika;

12. atkreipia dėmesį į tai, kad veiksmingi ir konkretūs veiksmai, skirti vienodam požiūriui skatinti, turi būti vykdomi ir koordinuojami visuose viešojo administravimo lygiuose. Be to, pripažįsta, kad dialogas, vykdomas padedant tarpininkams, yra veiksminga priemonė, kuri leidžia piliečiams ir institucijoms užmegzti naujus socialinius santykius ir pasiekti, kad vienodas požiūris taptų realia galimybe;

Subsidiarumas, proporcingumas ir reguliavimas

13. atkreipia dėmesį į nepaprastai svarbų vietos ir regioninės decentralizacijos ir subsidiarumo vaidmenį, jei norima, kad piliečiai (ypač tie, kurie kuriant ir įgyvendinant politiką ar programas gali būti diskriminuojami) aktyviau ir veiksmingiau dalyvautų procese;

14. primena, jog būtina taikyti proporcingumo principą teisių gynimo ir vykdymo nuostatomis, kurios, pavyzdžiui, nustato nuobaudų ribas ir įrodinėjimo pareigą;

15. atkreipia dėmesį į tai, kad direktyvos taikymo sritis kalbant apie diskriminavimą dėl amžiaus nėra aiškiai nustatyta. Nemažai viešųjų paslaugų ir teisių yra suteikiamos atsižvelgiant į amžių. Taigi amžius dažnai yra objektyvus kriterijus teisės aktuose ar administraciniame darbe. Tokios teisinės ir administracinės nuostatos, jei bus priimta dabartinė direktyvos redakcija, gali prieštarauti ES teisei ir tapti neteisėtomis;

16. pabrėžia, kad reikia sumažinti administracinę naštą ir įvertinti siūlomos direktyvos poveikį ūkio subjektams, pavyzdžiui, mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei vartotojams;

17. pažymi, kad direktyvoje nekvestionuojama valstybių narių kompetencija apibrėžti bažnyčios ir valstybės ar susijusių institucijų ir organizacijų santykius, mokymo programas ir tvarkyti savo švietimo sistemas, taip pat priimti įstatymus dėl šeiminių ar šeimos padėties, reprodukcinių teisių, įvaikinimo ir panašių klausimų;

Teisinės sistemos gerinimas

18. pripažįsta, kad būtina pagalvoti, ar būtina griežtinti ES kovos su diskriminacija teisės aktus, kad būtų užtikrintas vienodas požiūris į visus Europoje gyvenančius ir (arba) dirbančius asmenis ir jų apsauga;

19. pripažįsta tikslą praktiškai užtikrinti visišką pažeidžiamų grupių lygybę švietimo, socialinės apsaugos, socialinių lengvatų srityse ir galimybės gauti prekes ir paslaugas požiūriu;

20. ragina vykdyti (tais atvejais, kai tai nėra daroma) teises nuostatas, kuriomis draudžiama fizinė arba seksualinė prievarta ir išnaudojimas;

21. mano, kad reikia patikimų teisinių procedūrų mažumų grupėms apsaugoti nuo smurto ir kitokių išpuolių, kurių pagrindas – šių asmenų pažeidžiamumas;

22. nurodo, kad teisinė apsauga yra itin svarbi, tačiau pakartoja, kad labiau pageidautina ginčus spręsti su tarpininkų pagalba, kadangi tarpininkavimo procesas yra svarbi piliečių švietimo ir galių jiems suteikimo priemonė bei sudaro galimybes institucijoms ir paslaugų teikėjams keistis ir tobulėti;

23. ragina Komisiją ir kitas atsakingas institucijas ne tik stiprinti ir skatinti tarpininkavimą (ypač socialinį ir kultūrinį tarpininkavimą vietos ir regionų lygiu), bet ir ugdyti paslaugas teikiančių institucijų ir jų darbuotojų (visų pirma viešojo sektoriaus) gebėjimus bendrauti su kitos kultūros žmonėmis;

24. atkreipia dėmesį į tai, kad prekyba žmonėmis ir moterų bei vaikų išnaudojimas pasipelnymo tikslais tebėra paplitę daugelyje valstybių narių ir kad ši moderni vergovės forma silpnina bendras Europos vertybes ir pagrindines žmogaus teises;

25. primena, kad reikia veiksmingų priemonių, skirtų kovai su šia abejotina praktika, ir ragina sugriežtinti galiojančius teisės aktus ir juos efektyviau įgyvendinti, taip pat mano, kad reikia numatyti reikiamas migrantų (ypač moterų ir vaikų) informavimo apie galimas melagingas migracijos galimybes ir išnaudojimą paslaugas ir tvarką; siūlo megzti glaudesnius dalykinius ryšius, vietos ir regionų lygiu numatant bendrus principus ir strategijas; rekomenduoja nukentėjusiems toliau teikti socialinę paramą – visų pirma pasitelkiant nepriklausomas organizacijas ir asociacijas;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal siūlomos direktyvos 3 straipsnį diskriminavimo draudimas turi būti taikomas ir visiems asmenims privačiame sektoriuje bei mato su tuo susijusias aiškinimo problemas, todėl siūlo apibrėžti terminą „privatus sektorius“. Taip pat svarbu užtikrinti, kad nuosavybės teisė ir su ja susijusių privatinės teisės autonomiją nacionaliniu ir ES lygmeniu gintų konstitucinė teisė;

27. atkreipia dėmesį į tai, kad vertinant neproporcingą naštą būtina atsižvelgti ir į nevienodus žmonių, turinčių bet kokios rūšies negalią (fizinę, psichinę, jutiminę ar mokymosi sunkumų) poreikius, taip pat į tokios negalios sunkumo laipsnį;

Politinių priemonių griežtinimas

28. primena, kad, norint iš tikrųjų kovoti su sudėtingais, daugialypiais ir labai įvairiais diskriminacijos modeliais, kovos su diskriminacija teisės aktus reikia derinti su politikos priemonėmis, skirtomis kovai su nevienodu požiūriu, stereotipais ir žeminimu;

29. pabrėžia, jog siūloma direktyva turėtų akcentuoti lygybės principo integravimą, kad rengiant viešosios politikos priemones, analizuojant jų poveikį ir didinant sąmoningumą būtų atsižvelgiama į visas diskriminacijos formas;

30. pabrėžia, kad lygybės klausimus būtina spręsti visuose planuose, visų sričių politikoje ir programose, ir akcentuoja, kad reikalingos integravimo priemonės, visų pirma konsultacijos su visais suinteresuotaisiais subjektais ir per menkai atstovaujamos visuomenės grupėmis ir jų betarpiškas dalyvavimas šiame procese;

31. mano, kad, siekiant permainingų, ir Europos lygiu, ir su nevyriausybinėmis organizacijomis bei kitomis atstovaujamosiomis organizacijomis gyvybiškai svarbu palaikyti socialinį dialogą, kadangi sužinoti apie skirtingas socialines realijas ir surasti sprendimus galima keičiantis žiniomis, igūdžiais ir gerąja praktika;

32. mano, kad bendradarbiavimas su Europos Tarybos socialinės sanglaudos komitetu galėtų padėti užtikrinti veiksmingą lygybės principo integravimą, ir pripažįsta šiuo metu veikiančios Komisijos ir Europos Tarybos sudarytos tarpkultūrinės kompetencijos socialinių paslaugų srityje darbo grupės veiklos naudingumą;

33. dar kartą pabrėžia įtraukties svarbą vietos ir regionų valdžios institucijoms ir akcentuoja specialių priemonių reikšmę užtikrinant teisingas ir lygias galimybes socialiniu požiūriu atskirtiems asmenims ir grupėms naudotis prekėmis ir paslaugomis;

34. ragina veiksmingai naudoti turimus struktūrinių fondų instrumentus remiant priemones, kurios sudarytų palankesnes socialinės įtraukties sąlygas ir didintų galimybes patekti į darbo rinką, gauti prekes ir paslaugas ir apskritai dalyvauti visuomenės gyvenime;

35. remia sąmoningumo ugdymo programas, kuriomis siekiama suteikti suinteresuotiesiems subjektams informacijos apie jų teises ir pareigas ir kovoti su diskriminacija ir priekabiavimu;

36. pažymi, kad daugelyje valstybių narių veikia visiems vaikams prieinamos tarnybos, kurios vaikus informuoja apie jų teises ir jas paaiškina, ir šį faktą vertina teigiamai; ragina visas valstybes nares kurti tokias vaikams skirtas tarnybas ir pabrėžia, jog būtina šviesti vaikus, nepamirštant teisių ir pareigų ryšio;

37. rekomenduoja toliau rinkti informaciją apie pažeidžiamų grupių problemas ir poreikius, visų pirma apie nelydimus nepilnamečius imigrantus, prekybą žmonėmis, vaiko teises, mažas pajamas gaunančius darbuotojus, mažas pajamas gaunančias šeimas ir apie diskriminaciją dėl religijos, tikėjimo ir seksualinės orientacijos;

38. mano, kad svarbu rinkti duomenis lygybės klausimais, nes tai leidžia holistiškai analizuoti dabartinę situaciją diskriminacijos problemų požiūriu; pritaria tam, kad būtų nustatyti bendri duomenų rinkimo ir analizės kriterijai, kurie padėtų gauti patikimus ir palyginamus statistinius duomenis ir informaciją, nesukuriant pernelyg didelės papildomos biurokratinės naštos;

Tikslinių strategijų rengimas

39. pritaria tam, kad kiekvienai diskriminacijos formai būtų parengtas specialus sprendimas, kadangi diskriminacijos formos viena nuo kitos labai skiriasi;

40. atkreipia dėmesį į tai, kad tam tikros piliečių grupės kai kuriose valstybėse narėse susiduria su įvairiomis diskriminacijos keliamomis kliūtimis, pavyzdžiui, tinkamos sveikatos priežiūros, pensijų sistemos ir išėjimo į pensiją mechanizmų trūkumu, kliūtimis, trukdančiomis naudotis moderniomis technologijomis (pavyzdžiui, internetu) ir dėl kurių negalima gauti daugelio patogių ir ekonomiškų prekių bei paslaugų;

41. ragina viešojo ir privataus sektoriaus paslaugų teikėjus užtikrinti patogias vartotojui paslaugas nepažeidžiant žmogaus orumo ir atsižvelgiant į kiekvieno asmens sugebėjimus, taip pat suteikiant pakankamai informacijos apie technologijas;

42. pakartoja, kad siūloma direktyva turėtų stiprinti moterų apsaugą ir už darbo rinkos ribų, nes seksualinis priekabiavimas, prievarta ir smurtas yra nuolatinės grėsmės moterų orumui ir saugumui;

43. tvirtina, kad dėl lyčių stereotipų, taip pat struktūrinių ir kultūrinių kliūčių formaliojo švietimo srityje, žiniasklaidoje ir politikoje moterys vis dar susiduria su didesne skurdo ir socialinės atskirties rizika, tai pirmiausia lemia vyrams ir moterims mokamų atlyginimų atotrūkis, nepalankios socialinės apsaugos nuostatos ir skirtingos teisės į pensijas;

44. reikalauja teisės aktų ir politikos, kuriais būtų kovojama su homofobija (ypač neapykantą kurstančiomis kalbomis ir jos sukeltais nusikaltimais), šalinamos kliūtis gauti būstą, kovojama su tiesiogine diskriminacija sveikatos priežiūros paslaugų srityje, taip pat su bauginimu ir priekabiavimu švietimo įstaigose, darbe ir profesinio mokymo srityse;

45. pabrėžia, kad reikia didinti lesbiečių, gėjų, biseksualų ir lytį pakeitusių asmenų (LGBT) socialinę įtrauktį ir dalyvavimą visuomenės gyvenime;

46. teigia, kad reikia daugiau pagrįsto pritaikymo neįgaliesiems ir nepalankioje padėtyje esantiems asmenims, kad jiems būtų sudarytos geresnės sąlygos gauti ir pasinaudoti ugdymo bei profesinio mokymo paslaugomis, sveikatos priežiūros paslaugomis, apsirūpinti būstu, naudotis transportu, parduotuvėmis, leisti laisvalaikį ir gauti kitų prekių bei paslaugų – visa tai turi būti daroma proporcingai, kad jiems būtų sudarytos vienodos sąlygos vengiant bereikalingos biurokratijos ir piktnaudžiavimo galimybė teikti skundus;

47. pažymi, kad psichikos sveikatos problemų turintys asmenys paprastai dažniau tampa socialinės atskirties ir stereotipų aukomis, todėl ragina valstybes nares ypatingą dėmesį skirti šioms grupėms ir labiau padėti tokiems asmenims. Vaikams, turintiems psichikos sveikatos problemų, reikėtų suteikti jų poreikius atitinkančią pagalbą;

48. tvirtina, kad reikėtų skirti pakankamai dėmesio diskriminuojamiems asmenims ir grupėms, suteikiant jiems reikalingą paramą, kad jiems būtų lengviau įsitraukti į svarbias visuomenės gyvenimo sritis, būtent švietimo, mokymo, laisvalaikio ir kultūros, ir šiose srityse likti;

Daugialypės diskriminacijos problemos sprendimas

49. pareiškia, kad Europos teisės aktuose reikėtų labiau atsižvelgti į daugialypės diskriminacijos problemą: pirmiausia reikėtų aiškiai apibrėžti šį reiškinį, kad būtų apsaugoti ir patenkinti su daugialypės diskriminacijos rizika susidurti galinčių grupių ir asmenų (migrantų – ypač moterų ir vaikų, romų vaikų, nelydimų nepilnamečių, prieglobsčio prašytojų, neįgaliųjų, psichikos sveikatos problemų turinčių asmenų, etninėms mažumoms priklausančių vyresnio amžiaus asmenų ir pan.) poreikiai;

50. vietos ir regionų valdžios institucijų politikos srityje siūlo skatinti ir remti specialius lygybės užtikrinimo centrus ir stebėsenos tarnybas, atsakingas už klausimų, susijusių su visomis diskriminacijos formomis, sprendimą ir žmonių, kurių savybes ir tapatybę galima nusakyti daugeliu požymių ir kurie gali tapti daugialypės diskriminacijos aukomis, teisių gynimą. Šie centrai ir tarnybos taip pat turėtų padėti diskriminacijos aukoms, rengti apklausas, skelbti daugialypėi diskriminacijai skirtas ataskaitas ir vykdyti visas funkcijas siūlomos direktyvos taikymo srityse;

Galimybė gauti gerą darbą

51. teigia, kad dėl diskriminacijos pavieniai asmenys gali ne visiškai panaudoti savo potencialą, todėl kyla pavojus, kad šiems asmenims teks mažai apmokamo darbo vietos, taigi jiems iškils naujų problemų gauti prekių ir paslaugų, pavyzdžiui, švietimą ir būstą, todėl tokie asmenys bus stumiami į skurdą ir socialinę atskirtį;

52. tvirtina, kad kliūtys užsitikrinti apmokamą darbą yra viena pagrindinių nelygybės ir socialinės atskirties priežasčių. Labai dažnai nestabiliose ir mažai apmokamose darbo vietose atsiduria pažeidžiami žmonės, pavyzdžiui, jaunimas ir vyresnio amžiaus darbuotojai, migrantai ir žmonės su negalia;

53. pritaria savanoriškoms chartijoms ir kitoms paskatoms, kurios verstų įmones taikyti nediskriminavimą ir lygias galimybes skatinančius darbo metodus, pavyzdžiui, įvairovės valdymo skatinimui įmonėse, nes tai naudinga ne tik darbdaviams, bet ir darbuotojams bei klientams;

54. mano, kad nediskriminavimo ir vienodo požiūrio į asmenis principai yra visuotiniai, tačiau norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo požiūriu labiausiai pažeidžiami Europoje yra vaikai ir romai;

Socialinė romų įtrauktis

55. primena, kad būtina siekti didesnio romų užimtumo, skatinti jų mokymąsi ir pripažinti romų vaidmenį užimtumo ir mokymosi srityse. Taip pat teigia, kad reikia pasidalinti atsakomybe ir pagerinti romų galimybes gauti prekių ir paslaugų, pavyzdžiui, būsto ir sveikatos priežiūros, mažinti jų skurdo riziką, mažinti romams smurto ir prievartos riziką bei apsaugoti romų vaikus nuo sveikatos problemų, nuo vaikų prostitucijos, seksualinės prievartos ar prekybos vaikais;

56. pripažįsta specialių priemonių svarbą mažinant arba išgyvendinant diskriminacinę praktiką romų atžvilgiu, siekiant skatinti vienodą požiūrį į romus ir spartinti jų socialinės įtraukties procesą;

57. ragina veiksmingai panaudoti Europos socialinio fondo lėšas, skiriant jas: konstruktyvioms kampanijoms ir sąmoningumo didinimui aiškinant apie romų indėlio visuomenėje svarbą, naujoms darbo vietų kūrimo programoms, raštingumo kampanijoms, profesiniam mokymui, stipendijoms vidurinių mokyklų mokiniais ir aukštųjų mokyklų studentams, specialiai romų

poreikiams pritaikytoms paslaugoms (pavyzdžiui, moterų sveikatos priežiūrai) ir kitoms paslaugoms, kurios būtinos socialinei romų vaikų įtraukčiai, pavyzdžiui, gerai organizuotoms priežiūros paslaugoms ir apsaugai bei profesiniam mokymui (ypač kalbų mokymosi srityje);

58. rekomenduoja Komisijai dėti daugiau pastangų kovojant su diskriminacija dėl lyties švietimo, sveikatos apsaugos, socialinių paslaugų ir socialinės apsaugos srityse; reikalauja, kad būtų užtikrinta vienoda apsauga nuo visų formų diskriminacijos ir kad Komisija pateiktų šio tikslo įgyvendinimo tvarkaraštį;

Regionų komiteto rekomendacijos

59. mano, kad stereotipai švietimo, užimtumo srityse ir žiniasklaidoje yra didelės kliūtys vienodam požiūriui ir socialinei įtraukčiai, ir ragina juos išgyvendinti. Būtų naudinga, jei vaikai dar ankstyvame amžiuje išmoktų gerbti bendraklasius iš kitokių etninių ar religinių mažumų arba neigalius bendraklasius ir su jais draugauti;

60. tvirtina, kad siūlomoje direktyvoje pateiktas rekomendacijas reikėtų papildyti suinteresuotiesiems subjektams skirtais praktiniais mokymais ir konferencijomis, kuriose būtų galima minėti subjektus informuoti apie visas lygybės principo integravimo galimybes pasiekti vienodą požiūrį;

61. pabrėžia, jog svarbu įvairių sektorių specialistus (gydytojus, mokytojus, žiniasklaidos darbuotojus ir pan.), visų lygmenų valstybės institucijų ir paslaugų sektoriaus darbuotojus mokyti, kad jie įgytų gebėjimų bendrauti su įvairių kultūrų atstovais, taip pat socialinio ir kultūrinio tarpininkavimo įgūdžių. Tuo būtų siekiama panaikinti bet kokią diskriminacinę, įžeidžiančią ir netaktišką elgesį, paneigti stereotipus ir pasirūpinti, kad minėti specialistai suvoktų, jog skirtingų savybių ir poreikių turintys žmonės turi jiems būdingų poreikių;

62. nerimauja dėl migrantų vyrų ir moterų, kuriems dėl išnaudojimo darbo vietoje gresia didesnis skurdo ir socialinės atskirties pavojus, ir mano, kad etninių mažumų švietimas (pirmiausia, kalbų mokymas) ir profesinis mokymas paskatintų migrantus vyrus ir moteris ieškoti geresnių darbo vietų;

63. ypač nerimauja dėl migrančių, nes darbe, santuokoje arba dėl prostitucijos joms gresia fizinis ir seksualinės prievartos pavojus. Šios moterys turi žinoti apie tikrąją padėtį ir pavojus šalyse, į kurias jos gali migruoti, kad netaptų prekybos žmonėmis aukomis. Reikia didinti šių moterų apsaugą ir jas geriau integruoti, kad jos iš tiesų galėtų naudotis žmogaus teisėmis;

64. siūlo sukurti specialų fondą, skirtą nelydimiems nepilnamečiams imigrantams, kuris padėtų atsakingiems regionams užtikrinti jų priežiūrą, sudaryti jiems tokias pat sąlygas kaip ir kitiems to paties amžiaus vaikams ir integruoti juos į priimančiąją visuomenę. Taip būtų išvengta dvejetainės diskriminacijos, kurią šie asmenys gali patirti todėl, kad yra ir nepilnamečiai, ir imigrantai;

65. atkreipia dėmesį į tai, kad prieglobsčio prašymas pirmiausia yra socialinė problema, turinti ekonominių ir kitų pasekmių, ir šią problemą reikėtų atitinkamai spręsti, pirmiausia skatinant prieglobsčio prašytojų, labiausiai nepilnamečių ir jaunimo, socialinę integraciją dalijantis atsakomybe ir sudarant jiems lygias galimybes gauti prekes ir paslaugas;

66. pritaria tam, kad reikia įgyvendinti aktyvaus švietimo ir mokymo programas, kurių pagrindas būtų nuolatinis įgūdžių atnaujinimas ir mokymasis visą gyvenimą. Tokios programos padėtų skatinti nediskriminavimą ir lygias galimybes bei siekti Lisabonos tikslų;

67. pastebi, kad skirtingų poreikių grupėms reikia specialiai joms pritaikytų sprendimų, pavyzdžiui, romų, migrantų ir vyresnio amžiaus bedarbių profesinis mokymas, siekiant įtraukti juos į darbo rinką, vyresnio amžiaus asmenų supažindinimas su informacinėmis technologijomis, siekiant pagerinti jų kaip vartotojų padėtį arba padidinti jų perkamąją galią, raštingumo kampanijų organizavimas kaimo vietovėse ir nepasiturinčiai gyvenančioms moterims bei vaikams, neįgaliųjų, mažas pajamas gaunančių darbuotojų ir mažas pajamas gaunančių darbuotojų vaikų konsultavimas ir pan.

68. pabrėžia, kad reikia organizuoti informacines ir sąmoningumo didinimo kampanijas, kurių tikslas būtų visus supažindinti su siūlomos direktyvos rekomendacijomis, informuoti suinteresuotuosius subjektus apie jų teises ir pareigas ir paaiškinti

konkrečias priemones ir procedūras, skirtas padėti nukentėjusiems nuo diskriminacijos;

69. pabrėžia, kad lygybę užtikrinančioms institucijoms ir organizacijoms, atstovaujančioms asmenų, kurie gali tapti diskriminacijos arba nevienodo požiūrio aukomis, interesams, tenka didelis vaidmuo skleidžiant informaciją, daugiausia skelbiant medžiagą, kuria atsižvelgiama į kultūrinius ypatumus arba kuri skiriama konkrečioms visuomenės grupėms, organizuojant informacines kampanijas internete ir rengiant konferencijas, bei atkreipia dėmesį į tai, kad pateikiama informacija turi būti specialiai pritaikyta konkrečioms grupėms;

70. kartoja, kad norint įgyvendinti siūlomą direktyvą būtina tam skirti pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių (pirmiausia, pasitelkiant programos PROGRESS lėšas), nes tik taip galėsime spręsti visų diskriminacijos formų problemą;

71. ragina visas vietas ir regionų valdžios institucijas siekti nediskriminavimo vietos ir regionų lygiu: propaguoti pagarbą žmogaus teisėms ir stiprinti pasitikėjimą konstruktyviu dialogu, kuris daro įtaką žmonėms, demokratizuoja visuomenę, mažina poliarizaciją ir didina socialinę sanglaudą. Be to, Regionų komitetas turėtų propaguoti įvairovės vertingumą, teigiamai vertinti jos dinamiškumą, nes tai – inovacijų ir kūrybingumo, pažangos ir visų žmonių gerovės šaltinis, derantis su pagrindinėmis žmogaus teisių vertybėmis, teisinės valstybės principais ir demokratija.

Bruselis, 2009 m. birželio 18 d.

*Regionų Komiteto
pirmininkas*

Luc VAN DEN BRANDE
